

udkræves til tilvejebringelse af nye eller udvidelse af bestående *telefonanlæg m. m.*, opretholdt i loven for finansåret 1950—51.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge ting.

108. Lov om ændringer i statsbaneloven (lov nr. 336 af 27. juni 1946). (Minister for offentlige arbejder *Carl Petersen*). [A. sp. 5301. — C. sp. 1451 og 1501].

Fremsat i *folketinget* $18/4$ (F. sp. 3531). 1. beh. $20/4$ (F. sp. 3610). Partiernes ordførere: Victor Gram, Elgaard, Carsten Raft, Rasmussen (Gylling), Ragnhild Andersen og Funck Jensen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om tillæg til postlov nr. 288 af 9. maj 1919 (se nr. 110). Betænkning (B. sp. 1805) afgivet $10/5$. (Ordfører: Victor Gram). 2. beh. $11/5$ (F. sp. 4290). 3. beh. $11/5$ (F. sp. 4302). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $12/5$ (L. sp. 1094). Partiernes ordførere: Erik Jakobsen, Stensballe, Foss og Anna Westergaard. 2. beh. $12/5$ (L. sp. 1127). 3. beh. $12/5$ (L. sp. 1129). *Loven stadfæstet 16. maj 1950.* (Lovt. nr. 192).

Ved det i foråret 1950 indgåede skatte- og finanspolitiske forlig regnedes der med, at statsbanernes indtægter gennem takstforhøjelser skulle forøges med omkring 30 mill. kr. Ved overvejelsen af, hvordan dette beløb bedst lod sig tilvejebringe, bestemte man sig indenfor ministeriet for offentlige arbejder til at søge $2/3$ af beløbet lagt på person- og rejsegodsbefordringen (indtægt i 1949—50 ca. 198 mill. kr.) og $1/3$ på post- og godsbefordringen (indtægt i 1949—50 ca. 122 mill. kr.). Det blev herved taget i betragtning, at forhøjelserne måtte påregnes at ville medføre en vis nedgang i trafikken.

Kun en del af de påtænkte takstforhøjelser krævede ændringer i statsbaneloven, idet adskillige af forhøjelserne kunne gennemføres indenfor de i loven fastsatte maksimaltakster. I bemærkningerne til det lovforslag, som mini-